

jících tam právě trestného činu se dopustiti (rozh. n. s. sb. č. 3264, 4264). Nálezací soud, podřadiv zjištěnou činnost obžalovaných pod skutkovou podstatu přestupku dle § 312 tr. zák., mylně vyložil právní pojem osoby v § 68 tr. zák. jmenované. Bylo proto vyhověti zmateční stížnosti, uplatňující tuto hmotněprávní vadnost a zrušiti rozsudek jako zmatečný podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. Na základě skutečností prvním soudem zjištěných bylo podle § 288 čís. 3 tr. ř. vynésti rozsudek osvobozující, pokud jde o přestupek podle § 312 tr. zák., jehož se prý dopustil obžalovaný Karel J. slovy. Obžalovaného Františka J-a obžaloba viní z přestupku podle § 312 tr. zák. spáchaného nejen slovy, ale též skutkem. Prvý soud v tom směru zjistil, že obžalovaný František J. udeřil Václava P-e topůrkem přes nadloktí, takže P. utrpěl tím červenou skvrnu na nadloktí a druhý den sotva mohl rukou pohybovati. Ježto nálezací soud, posuzuje věc výhradně s hlediska § 312 tr. zák., nezjistil skutečnosti, které při správném použití zákona s hlediska § 411 tr. zák. měly býti základem nálezu, bylo podle § 288 čís. 3 tr. ř. věc přikázati nyní příslušnému okresnímu soudu v Chabařovicích, by vykonal nové přelíčení a učinil nové rozhodnutí v příčině přestupku podle § 411 tr. zák., který podle obžaloby spáchal obžalovaný František J. poškozením na těle Václava P-e.

Čís. 4821.

Pojem »shromáždění« ve smyslu zák. čís. 135/1867.

Skutková podstata přestupku podle §§ 3 a 19 zák. čís. 135/1867 nevyžaduje pro pojem »veřejného průvodu«, by zástup lidí průvod tvořící byl organisován a učeněn, ani, by pachatel onoho přestupku průvod vedl a šel v jeho čele.

(Rozh. ze dne 24. října 1933, Zm II 396/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 5. září 1932, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §§ 3, 19 shromažďovacího zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 135 ř. zák.

Důvody:

Obžalovaný byl odsouzen nejen, že konal bez předchozího povolení úřadu veřejný průvod, nýbrž též, že konal rovněž bez povolení shromáždění pod širým nebem. Tuto poslednější část odsuzujícího rozsudku, stejně naplňující již skutkovou podstatu přestupku podle §§ 3 a 19 shromažď. zák., obžalovaný vůbec nenapadá, popírá jen správnost odsouzení pro konání průvodu a uplatňuje svojí stížností důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 9 a) tr. ř. Neprávem.

K hmotněprávním námitkám, že stěžovatel sám průvod nesvolal a průvod nekonal, nýbrž že se účastnil shluknutí lidu jen na kousku

cesty od továrny firmy T. k hotelu Š., a že není zjištěno, že se vedení a řízení průvodu účastnil, třeba uvést, a to již i vzhledem na obsah výtky formelní, jež níže bude uvedena, že skutková podstata přestupku podle §§ 3 a 19 zák. ze dne 15. listopadu 1867, čís. 135 ř. zák. nevyžaduje pro pojem »veřejného průvodu«, by zástup lidí průvod tvořící byl určitým způsobem organisován a učeněn, rovněž ne, by pachatel tohoto přestupku vedl průvod a šel v jeho čele. Shromážděním ve smyslu cit. zák. shromažďovacího jest každý shluk lidí, ohrožující veřejný pořádek a bezpečnost, řízený buď jednotlivcem jej kolektivním vědomím společného účelu a cíle takového shromáždění se, buď vůli pořadatele snažícího se takové vědomí v něm vzbudit, nebo použití nahodilého shluku lidí k vlastním svým záměrům. Pohybuje-li se a postupuje-li takové shromáždění na veřejném prostranství, je průvodem ve smyslu § 3 odst. 3 uvedeného zákona. Za pořadatele pak podle § 3 odst. 2 téhož zák. dlužno považovati každého, kdo svojí činností způsobí toto shromáždění se a průvod, kdo jej řídí a vede, po případě i kdo přispěl jen ve značnějším rozsahu k takovému shromáždění se lidí a k veřejnému průvodu.

Poukazuje-li zmateční stížnost výtkou neúplnosti na výpověď svědka Františka Š-y při hlavním přelíčení, že nešlo o žádný organisovaný průvod, nýbrž že to byla jen kupa lidí, a že neví, zda stěžovatel šel v čele průvodu, jest tato výpověď s hlediska shora uvedeného právního názoru o podstatě průvodu bez významu a právem mohla býti v rozsudku pominuta, je-li jinak a to též výpovědí tohoto svědka zjištěno a stížností neotřeseno, že si dělnictvo, zastavivší v určitém podniku práci, vyžádalo pod vedením komunistických předáků zastavení práce i ve čtyřech místních továrnách a společně pak s dělníky z těchto továren, kteří se k nim připojili, táhlo k obecnímu úřadu, by si vynutilo svolání obecní rady a zvýšení mzdy, že pak obžalovaný, věda o demonstračním průvodu dělnictva a shromáždění před radnicí, jakož i o tom, že tu nebylo předcházejícího povolení úřadu, přičinil se zakročením v továrně T-ově, by též dělnictvo této továrny se účastnilo průvodu k radnici a shromáždění před radnicí a takto byl sám jedním z pořadatelů onoho průvodu a shromáždění. Tato skutková zjištění plně dostačují, by tato prokázaná činnost obžalovaného byla kvalifikována jako přestupek §§ 3 a 19 shromažď. zákona.

Čís. 4822.

Ku skutkové podstatě podvodu podľa § 381 č. 1 tr. zák. sa vyžaduje tiež, aby páchatel predstieral niektorú úradnú činnosť, spadajúcu do oboru pôsobnosti verejného úradníka; toto predstieranie musí byť spôsobilé, aby oklamáný mohol predpokladať, že páchatel podľa svojej úradnej činnosti môže urobiť, čoho sa podujíma.

(Rozh. zo dňa 24. októbra 1933, Zm IV 149/33.)

Trestní rozhodnutí XV.

Univerzita Karlova
Právnická fakulta
knihovna
nám. Curleových 7, 116 40 Praha 1